

Alerta lingüística

Segons un rumor, el Tribunal Constitucional podria declarar inconstitucionals alguns articles de la Llei de Normalització Lingüística, aprovada per unanimitat pel Parlament de Catalunya. No hem de ser alarmistes. Hem de pensar que el Constitucional, un òrgan polític, no deixarà fora de la legalitat el que el poble català, a través dels seus representants, va decidir democràticament. Si així fóra, la seua legalitat i la nostra ja no coincidirien.

El rumor que va filtrar una cadena de televisió privada espanyola va deixar a tothom glaçat. Segons aquest rumor, el Tribunal Constitucional podria declarar inconstitucionals alguns articles de la Llei de Normalització Lingüística, aprovada per unanimitat pel Parlament de Catalunya. La informació provenia d'una filtració del ponent que prepara l'informe que serà debatut en el ple. Si l'informe prosperara, sempre segons les mateixes informacions, el magne tribunal podria deixar fora de la legalitat constitucional cinc punts dels articles 14, 15 i 20. són els que fan referència especialment a la immersió lingüística, peça cabdal del procés de normalització del català i una de les més contestades des de les posicions properes a l'extrema dreta. Cal recordar que si la Llei de Normalització Lingüística està de nou al Constitucional és perquè el Tribunal Suprem la hi ha portat com a conseqüència d'un recurs presentat pel tristament cèlebre advocat Esteban Gómez Rovira, ex-candidat de les Juntas Espanolas.

El rumor va quedar desmentit immediatament. Però amb matisos. Es va desmentir que el Tribunal s'hi haguera pronunciat, però no es va desmentir el contingut de la informació. Hi ha per tant un perill evident que el màxim òrgan legal espanyol deixi fora de joc el procés de normalització lingüística. En teoria, l'organisme s'ha de pronunciar en els pròxims mesos. Amb l'actual clima de crispació contra la llengua i la nació catalanes que es viu a Espanya, després de les campanyes mediàtiques que hi ha en marxa, i després dels atemptats —en paraules de l'Institut d'Estudis Catalans— contra el català perpetrats per la Real Academia Espanola, res no fa pensar que l'alt tribunal pugui deliberar en les condicions psíquiques i climàtiques més adequades. La tempesta fa preveure les riuades.

Tanmateix, no hem de ser alarmistes. Hem de pensar que el Tribunal Constitucional, un òrgan polític, no deixarà fora de la legalitat el que el poble català, a través dels seus representants, va decidir democràticament. Si així fóra, la seua legalitat i la nostra ja no coincidirien. Es podria parlar de dues legalitats. Es podria parlar de violació unilateral del pacte constitucional, i a partir d'aquí, replantejar moltes coses. Hi ha un risc en tot això molt més greu que el fet polític, que és el risc social que aquestes campanyes o que determinats pronunciaments comporten, no per Catalunya, on són comptats els que dubten de la

necessitat de normalitzar el català, sinó de risc de fractura entre pobles.

De moment encara no hi ha sentència. Que no hi siga no vol dir que no hi haja el perill, que sabem que hi és. Cal, doncs, tornar a estar a alerta. Al Principat, en els darrers temps han estat les institucions qui han marcat el ritme de la normalització. Avui, amb els núvols de tempesta tan a prop, potser caldria pensar de recuperar la mobilització cívica, en la forma que siga més adequada i eficaç, però és evident que cal fer alguna cosa per evitar que el Tribunal Constitucional negue un dels drets més bàsics que tenim: el dret a usar, aprendre i escriure la nostra llengua. I no podem esperar que les institucions resolguen totes soles el conflicte. Cal que tornem, tots, a estar alerta.